

„Da saaledes en Udvidelse af denne Forpligtelse ud over Ordlyden af § 24 i Lønningsloven af 25de Marts d. A. utvivlsomt vilde stemme med Lovgivningens Principper, maa Finansministeriet anse det for ønskeligt, at den, ikke blot for de nævnte Læreres og Lærerinders men for alle i Lovens af 25de Marts d. A. nævnte Bestillingsmænds Vedkommende, ogsaa i Praksis gennemføres, saa vidt Lovens Ord tillade det, hvilket kunde ske derved, at det ved alle fremtidige Ansættelser i disse Bestillinger betingedes, at vedkommende underkastede sig Forpligtelse til Sikring af Alderdoms- og Enkeforsørgelse overensstemmende med Regulativet af 19de November 1870 og Tillæget dertil af 13de Maj 1871.“

I Tilslutning til de her gengivne Udtalelser bemærkedes, at Finansministeriet af den ovenfor anførte Grund ikke vilde have nogen Betænkelighed ved at lade de Fordele og Væmpelser, der med Hensyn til Lønningsafdragenes Forrentning i Statskassen og Modifikationer i de planmæssige Regler for Forsikringer i Livsforsikringsanstalten gjaldt for de Bestillingsmænd, der havde lovbestemt Forpligtelse til Selvpensionering, udvides til dem, der paa den ovenangivne Maade paatog sig en saadan Forpligtelse. Det maatte imidlertid være en Betingelse herfor, at det vedtoges som en Regel, der ad administrativ Vej kun kunde ændres med Finansministeriets Samtykke, at fremtidig ingen Bestillingsmand kunde ansættes med lovbestemt Lønning uden at paatage sig Forpligtelsen, dog at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kunde bestemme, hvorvidt visse bestemte af de i Lovens nævnte Bestillinger skulde være undtagne fra Reglen.

Det saaledes fremsatte Forslag fra Finansministeriet blev tiltraadt af nærværende Ministerium, og i Overensstemmelse dermed har det for Blinde- og Dødstummeinstitutternes Vedkommende stedsde været Regel at underkaste samtlige fast ansatte Lærere og Lærerinder de i oftnævnte Lovs § 24 og Regulativet af 19de November 1870 angivne Regler. Af det foran anførte vil fremgaa, at Administrationen ad denne Vej har søgt at raade Bod paa den mangelfulde Afvælgelse af de paagældende Bestemmelser, der formentlig kun af tilfældige Grunde afvige fra Ordlyden af de tilsvarende Bestemmelser i de foran citerede Lønningslove for Justits- og Indenrigsministeriet, henholdsvis § 13 og § 7. Da Djemedet har været at bringe alle saadanne Bestillingsmænd, som stod i et fast Forhold til Staten uden at have Pensionsret, ind under Selvpensioneringsreglerne, kunde det selvfølgelig ikke være nogen Grund til at ændre den vedtagne Praksis, at der ved Lønningslovene af 29de Marts 1893 tillagdes samtlige Lærere og Lærerinder med Undtagelse af Lærerne i Haandværk, Gymnastik, Tegning og Musik en fast normeret Lønning.

I Forbindelse med det anførte undlader man ikke at bemærke, at man over for Skolelærerseminarierne har gjort en anden Synsmaade gældende, som er bleven udtrykt i Ministeriets Skrivelser til Seminarieforstanderne af 2den August 1894 (i Samlingen af Love og Ekspeditioner vedrørende Kirke- og Skolevæsen). Uagtet alle Lærerposter ved Seminarierne, som besættes af Ministeriet, efter det foran bemærkede vare indbefattede under den med Finansministeriet trufne Overenskomst, nærede man, da den første Balance i en Lærerplads med lovbestemt Lønning indtraf, af forskellige Grunde Betænkelighed ved at udstrække Selvpensioneringsreglerne til Pladser af denne Art, og Finansministeriet gif herefter ind paa, at de paagældende Lærere fritoges for Lønningsafdrag, hvilken Afgørelse dog nu er uden praktisk Betydning, efter at der i Henhold til Lov af 1ste April 1891 er tillagt alle Seminarielærere kongelig Ud nævnelse.

Sjerre.

S. Sage,
Sm.

Alt Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om pensionsberettiget Ansættelse af Lærerne og Lærerinderne ved de fgl. Dødstummeinstitutter og det fgl. Blindeinstitut.